

با هم و از میدان نبرد چیست. نویسنده «تو زودتر بکش»، با هماهنگی، یا به تعبیر خودش بی هماهنگی نهادهای اطلاعاتی این رژیم روایتی از دل جبهه دشمن ارائه کرده است. آیا هر آنچه گفته راست گفته؟ معلوم است که نه! مگر وقتی در جنگ به بولتن‌های سیاسی و نظامی بعضی‌ها دست پیدا می‌کردیم گمان می‌بردیم هر آنچه در آن‌هاست حقیقت دارد؟ اما همان‌گونه که آن‌ها رسدها برای دشمن شناسی مفید بود، بازخوانی این روایت دشمن هم فایده‌ها دارد.

می‌خواهی دشمنت را شناسی؟ روایتش را بخوان

تروریسم دولتی، در جهان امروز امری مذموم و محکوم است. تروریست‌ترین دولت‌های جهان چه کسانی هستند؟ آمریکا و رژیم صهیونیستی. می‌خواهیم قتل‌را اثبات کنیم؟ قاتل خودش راه افتاده و فریاد می‌کشد قاتل منم! چه چیزی از این بهتر؟ برگمن، درگفت‌وگو با صدها تن از نیروهای اطلاعاتی و عملیاتی و سران نظامی و سیاسی این رژیم، چند صد اعتراف به ترور دولتی (با تشریح دقیق جزئیات آن) در اختیار ما گذاشته است. آیا سعی نکرده این آدم‌کشی‌ها را توجیه کند؟ مگر می‌شود سعی نکنند؟! سعی فراوان کرده، ولی اولاً چه با توجیه نجسب چه با توجیه چسبناک، اصل تروریسم دولتی این رژیم ثابت و مسجل شده؛ ثانیاً در نمونه‌های متعدد، او (و حتی آمران و مجریان ترورها) هم نتوانسته‌اند توجیهی دست‌وپا کنند. می‌خواهی ثابت کنی دشمنت مرتکب تروریسم دولتی است؟ اعترافات خودش را بخوان.

یک سوزن به خودت بزنی!

با خواندن این کتاب، یک سوزن هم به خود و خودی‌ها می‌زنیم: دشمن دارد روایتش از امنیتی‌ترین و مگوت‌ترین رازها را می‌گوید. ما همچنان بنا بر نگفتن داریم؟ او جنایت خود را با افتخار تعریف می‌کند، ما نمی‌خواهیم دل‌آوری‌های نیروهای امنیتی‌مان را بازگو کنیم؟ ناگفتنی وجود دارد؟ حتماً وجود دارد، ولی دست‌کم در بین ناگفتنی‌ها، گفتنی‌هایش را بگوییم. نگوییم چه می‌شود؟ دشمن می‌گوید؛ هم جای خودش، هم جای ما!

خلأ را پر کن!

اطلاعات مفید تاریخی (ولو به روایت دشمن) در این کتاب فراوان است. فرض کنیم اصلاً یک جزوه داخلی موساد است، باز هم نکات فراوان آموزنده در آن است؛ خصوصاً در بخش‌هایی که به نهاد‌های امنیتی و نظامیشان مربوط می‌شود و فقر شدید منابع درباره آن وجود دارد. موضوعاتی از قبیل روند تصویب طرح‌های ترور، مسئولان تصمیم‌گیر درباره کشتن مبارزان، چگونگی تشکیل نهاد‌های اطلاعاتی امنیتی صهیونیست‌ها و سیر تطور آن‌ها و تغییرات در دستورکارهایشان، چگونگی ورود فناوری به فرایند جاسوسی و آدم‌کشی در این رژیم و نظایر این را جز در چنین کتاب‌هایی نمی‌توان یافت. پر کردن خلأ‌های موجود در اطلاعات تاریخی و سیاسی مربوط به این رژیم، کار لازمی است. این کتاب، بخش‌هایی از این خلأ‌ها را پر می‌کند.

دشمن از چشم دشمن

در کنار همه این‌ها، در حین خواندن کلمه به کلمه کتاب حواسمان جمع است که این، نوشته دشمن ماست؛ روایتی است از چشم دشمن. آن را می‌خوانیم، از آن می‌آموزیم، تلنگر می‌خوریم و اطلاعات کسب می‌کنیم برای رویارویی با کسی که با او در جنگیم. تعارف که نداریم، داریم!؟